

10.16.2022 - Неділя 19-та по Зісланні Святого Духа. Свв. Отців VII Вселенського Собору. Св. мч. Лонгина сотника.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 2): Коли зійшов Ти до смерті, Життя безсмертне,* тоді ад умертвив ти блистінням Божества.* Коли ж і умерлих із глибин підземних воскресив Ти,* всі сили небесні взивали.* Життедавче, Христе Боже наш, слава Тобі.

Тропар Отців (г. 8): Препрославлений Ти, Христе Боже наш,* світила на землі – отців наших оснував Ти* і ними до істинної віри всіх нас направив Ти.* Багатомилосердний, слава Тобі.

Кондак (глас 2): Воскрес еси з гробу, всесильний Спасе,* і ад, увидівши чудо, зжахнувся та й мертві встали;* а творіння, бачивши, радіє з Тобою, й Адам веселиться,* і світ, Спасе мій, повсякчас Тебе оспівує.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак Отців (г. 6): Ти – із Отця несказанно возсіявший Син* – з жени родився подвійний еством.* Його видячи, не відрікаємося виду зображення,* але його, благочесно написавши, вірно почитаємо.* І ради того Церква, держачи істинну віру,* цілує ікону вочоловічення Христового.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 6): Заступнице християн непостидна,* молитвенице до Творця незамінна,* не погорди голосами молінь грішників,* але випереді як благая з поміччю нам, що вірно співаємо Тобі:* Поспішишь на молитву і скоро прийди на моління,* заступаючи повсякчас, Богородице, тих, що почитають Тебе.

Прокімен (глас 2):

Господь – моя сила і моя пісня,* і Він став моїм спасінням (Пс 117,14).

Стих: Тяжко покарав мене Господь, та не поередав мене смерті (Пс 117,18).

Прокімен Отців (глас 4):

Благословен еси, Господи, Боже отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє на віки (Дан. 3,26).

Апостол: (Євр 13,7-16):

Браття і Сестри, пам'ятайте про наставників ваших, які звіщали вам слово Боже, і дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру. Ісус Христос учора й сьогодні – той самий навіки. Не піддавайтеся різним та чужим наукам: воно бо добре укріпити серце благодаттю, не стравами, які не принесли ніякої користі тим, що віддавалися їм. Є у нас жертovníк, з якого не мають права їсти ті, що при наметі служать. Бо котрих звірят кров архиерей заносить у святиню за гріхи, тих м'ясо палиться за табором. Тому й Ісус, щоб освятити народ власною своєю кров'ю, страждав поза містом. Тож виходьмо до нього за табір, несучи наругу його, бо ми не маємо тут постійного міста, а майбутнього шукаєм. Через нього принесім завжди Богові жертву хвали, тобто плід уст, які визнають його ім'я. Добродійства та взаємної допомоги не забувайте: такі бо жертви Богові приємні.

Алилуя (глас 1): *Стих:* Бог богів, Господь мовив, і призвав землю від сходу сонця до заходу (Пс. 49,1). *Стих:* Зберіть Йому преподобних Його, що заповідують завіт Його в жертвах (Пс. 495).

Євангеліє: (Ів 17,1-13):

У той час Ісус, підвівши очі свої до неба, проказав: «Отче, прийшла година! Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, що її ти дав йому над усяким тілом: дарувати життя вічне тим, яких ти передав йому. А вічне життя у тому, щоб вони спізнали тебе, єдиного, істинного Бога, і тобою посланого – Ісуса Христа. Я тебе на землі прославив, виконавши те діло, яке ти дав мені до виконання. Тепер же прослав мене, Отче, у себе – славою тією, що її я мав у тебе перед тим, як постав світ! Я об'явив твоє ім'я людям, яких ти від світу передав мені. Вони були твої, ти ж передав мені їх, і зберегли вони слово твоє. Нині збагнули вони, що все, тобою дане мені – від тебе; слова бо, тобою мені дані, я їм дав, і сприйняли вони їх, і справді збагнули, що від тебе я вийшов, і увірували, що ти мене послав. Молю ж за них: не за світ молю, лише за тих, яких ти передав мені, бо вони – твої. І все моє – твоє, твоє ж – моє, і в них я прославився. Я вже більш не у світі, а вони у світі, і я до тебе йду. Отче Святий! Заради імени твого бережи їх, тих, що їх ти мені передав, щоб були одно, як ми! Бувши з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; тих, яких ти передав мені, я їх стеріг, і ніхто з них не пропав, лише син загибелі, щоб збулося Писання. Тепер же іду до тебе, і кажу те, у світі бувши, щоб вони радощів моїх мали у собі вщерть.»

Причасний: Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала (Пс. 32,1). Алилуя (х3).